

Čas se nachýlíl

Umbrtka

Ostrý lesk tak jasný v dáli
Jak plameny tisíce sluncí
Sedím v pevnosti z oblak a kostí
Spřádajíc iluzi budoucích věcí

Čas plyne v bolesti věků
Slzy lidské slávy chladí hněv živlů
Severní vítr pomalu odvívá písek
Z desek na nichž epitaf tesán

Každý den vycházím z bran
Vyhlížím v dál kýžené jezdce
Klasik jich do řetězu času vplet
Však jiný konec uchystám

Železným lesem s lampou bloudím
Na rány si přikládám bolesti lidské
Jak rostliny hojivé
Bolest ran se proti vám obrátí

Mašinerie zloby dopadne
Nastane Chaos i Armageddon
Slunce se pokryje hávem sopečného prachu
Země utone v oceánu ohně
Životy pohasnou naráz jak svíce
Žár bude sahat jako sloup k nebi
Zůstane vás asi deset.